

**8 вересня виповнилося
850 років від дня народження
Річарда I Левине Серце —
англійського короля, активного
учасника хрестових походів**

Річард I, в якому змішалися нормандська й анжуйська, англійська і провансальська, французька та аквітанська кров, був нащадком великого *Гільйома (Вільгельма) Завойовника*, котрий захопив Англію після битви біля Гастінгса 1066 року. Мати Річарда, Елеонора Аквітанська, жінка "надзвичайної вроди, але невідомої, очевидно демонської, породи", була покровителькою мистецтв, "королевою трубадурів".

Річард I народився 8 вересня 1157 року в Оксфорді, а виховувався в Аквітанії. В сім'ї було чотири сини Генріх (Анрі) III Молодший, Річард, Жоффрау Бретанський та Іоанн Безземельний —чотири брати з різною долею. Батько наділив їх владними повноваженнями у французьких графствах, однак не хотів їх-

нього посилення, постійно сварячи з сюзереном — *Людвіком VII*, пізніше — *Філіпом-Августом*. Коли Річарду виповнилося 12 років, батько розділив володіння у Франції: в Анжу та Нормандії принцом став Анрі Молодший, в Аквітанії — Річард, у Бретані — Жоффрау.

"...Принци були ляльками і тільки ляльками, котрих не пускали в їхні "держави" без суворого явного нагляду і таємного шпигунства... Спонукувані матір'ю і васалами, принци

1173 року (Анрі Молодший навіть коронувався в Лондоні) повстали проти Анрі II..." (*О. Добіаш-Рождественська*). Дворічна боротьба завершилася перемогою батька, але за братами зберігалися титули.

Останні роки Левине Серце проводить у постійних війнах, завжди переможних — в Ірландії, Бретані та Нормандії, "не залишаючи в живих навіть собаки, який гавкав би йому вслід". Його оспівували трубадури і трувери Франції, мінезингери Німеччини, про нього складали арабські казки; про короля — "лицаря із серцем Лева" писали хронікери Візантії, Вірменської Азії... Річарда Левине Серце в жодному разі не можна розглядати лише в контексті історії Англійської держави. І навіть у контексті взаємин Англії, Франції, Нормандії, Аквітанії та Анжу...

"Лицар із серцем Лева" належить епосі Хрестових походів і залишається однією з найяскравіших постатей на осі протистояння Захід—Схід, точніше Хрест—Півмісяць.

**1783 року відбувся перший
політ повітряної кулі з людьми**

Через сторіччя був створений дирижабль. Сьогодні основою повітряного транспорту є літаки, але повітряні кулі та дирижаблі усе ще використовують для різноманітних потреб. Ідея такого польоту виникла на початку XIII ст., коли англійський натураліст **Роджер Бекон** запропонував використовувати для цього тонку мідну сферу, наповнену вогнем чи повітрям. Але такий апарат не міг би злетіти. Щоб набрати висоту, повітряна куля повинна бути дуже легкою, а речовина, що її наповнює, менш щільною порівняно з навколишнім повітрям.

**7 вересня 1923 року
утворилася Міжнародна
організація кримінальної
поліції — Інтерпол**

Це відбулося у Відні на Міжнародному конгресі кримінальної поліції, скликаному за ініціативою шефа австрійської та віденської поліції **Іоганна Шобера** (від 1946 року — Інтерпол), першим президентом якої він став. Від 1938 року її очолював австрієць **Отто Штейнхаль**, потім — **Рейнхард Гейдріх**, друга після *Гімmlера* особа в німецькій поліцейській ієрархії, а у 1942 році її очолив **Ернст Кальтенбруннер**.

Вперше слово "Інтерпол" (так само як і сучасний символ Організації) з'явилося у 1914 р. на сторінках "*Journal de Monaco*". А з 22 липня

Перший крок до вирішення проблеми був зроблений у 1766 р., коли англійський хімік **Генрі Кавендиш** одержав водень. Мильні міхури, наповнені воднем, швидко піднімалися нагору, тому що його густина значно менша густини повітря.

Для виготовлення кулі з водневим наповненням був потрібний міцний і в той же час тонкий і легкий матеріал. Жоден із відомих тоді матеріалів не був здатний довго утримувати газ, як і не існувало технологій швидкого одержання водню для відшкодування втрати газу під час польоту. Священик **Лана ді Терці** в 1670 році запропонував виготовити такий метал. Під час громадянської війни в США мешканці півночі вико-

1946 року використовується як телеграфне позначення адреси штаб-квартири у Парижі.

Сьогодні **Інтерпол** — провідна міжнародна організація, яка завдяки винятковій структурі, правовій базі й технічному оснащенню здатна ефективно і раціонально координувати міжнародне поліцейське співробітництво й брати участь у попередженні та локалізації злочинності.

1946 року представники 17 держав зустрілися в Брюсселі для відтворення Міжнародної комісії кримінальної поліції.

ристовували повітряні кулі з метою розвідки.

У XX ст. ВМФ США фінансувало роботи з удосконалення апаратів, завдяки чому в 1960-роки повітроплавання стало одним із видів спорту.

Було прийняте рішення про перенесення її штаб-квартири до Парижу. 19 країн поновили свою участь у МККП — Бельгія, Великобританія, Греція, Данія, Єгипет, Іран, Люксембург, Нідерланди, Норвегія, Польща, Португалія, США, Туреччина, Франція, Чехословаччина, Чилі, Швейцарія, Швеція і Югославія. Сьогодні у складі Інтерполу — 182 країни світу.

Створено широку систему взаємодії із застосуванням найсучасніших інформаційних технологій з розгалуженою мережею комп'ютерних баз даних. Зокрема результати діяльності НЦБ Інтерполу в Україні свідчать про його значну роль у протидії міжнародному криміналітету.